

som ligge udenfor Sagen, specielt heller ikke paa dette Forhold, som er fremdraget af det ærede Medlem selv.

Stenbæk: Jeg antager, at, da der allerede er sagt saa Meget, vil det ærede Thing nu kunne danne sig en Mening om Sagen. Det er min Mening, at dette kun er en foreløbig Forhandling, da Spørgsmaalet jo vil komme igjen; i alt Fald er det mit Ønske og mit Haab, at det bliver vedtaget, at Godkjendelsen af Valget bliver udsat. Jeg kunde maaske saaledes have sparet mig mine Bemærkninger, men jeg ønsker dog at komme med nogle korte Udtalelser, da jeg er Vælger i Slagelsekredsens og derfor godt kjendt derne. Jeg samler Hr. Taubers Klager i to Hovedgrupper. Den ene er den, at der er øvet Indflydelse paa Vælgerne fra de offentlige Myndigheders Side, hvilket maa anses for at være mindre heldigt; den anden er, at der er øvet et Tryk fra Herregaardenes og fra andre større Arbejdsgiveres Side. Jeg kjender paa nært Hold en Del af disse Tilfælde, og jeg har talt med Mange derom. Jeg har været fraværende under en Del af Valgkampen under sidste Valg; men mange troværdige Folk have paastaet lige overfor mig med stor Bestemthed — og de sølte sig fikke paa, at det var rigtigt, — at, hvis Valget den 3die Januar i Slagelse havde været et frit Valg, vilde Tauber være bleven valgt endog saa med en ganske kjøn Majoritet. Jeg har truffet en Vælger i Slagelse, der har boet der i mange Aar, og jeg er sikker paa, at Alle, der kjende ham, ville anse ham for en troværdig Mand og som en Mand, der forstaar at sætte sig ind i Stemningen, som der er i Byen, og han sagde: Er Valget frit i Slagelse, vil der være 2—300 Stemmer, der falde paa Venstre. Jeg veed tilige, at en Mand i Korsør, der har stemt til højre Side — han har ikke sagt det til mig; men den Mand, til hvem han har sagt det, og fra hvem jeg har det, anser jeg for saa paalidelig, at jeg betragter det, som om det var sagt til mig — denne Mand sagde: Hvis Valget var frit i Korsør, vilde Stemmegivningen der være falden ganske anderledes ud; vær tryk paa det, sagde han, han var sikker i sin Sag. Det er derfor rigtigt, at dette Valg bliver grundig undersøgt. Nu kan det siges: ja, derom ere vi enige Allesammen; vi ville Allesammen have Sagen undersøgt, og jeg kan godt forstaa, at vi ville kunne blive enige derom, da der er saa mange og betydelige Klager. Se vi Spørgsmaalet fra Frihedens Ståde, maatte vi dog, om vi ellers havde forskjellige Meninger, kunne være enige om dette, at et Valg skal være frit, og at der intet Tryk maa lægges paa Nogensomhelst. Thi vi maa kunne være enige om, at det ikke alene er en Ret, men en Borgerpligt at agitere, som det kaldes med et fremmed Ord, og paavirke Vælgerne, men kun

med Ordets, med Overbevisningens Magt, og ville saa Vælgerne stemme, som vi synes, det er rigtigt, nu vel, da er det godt; hvis ikke, skal Ingen antastes derfor. Det hedder fra mange Sider, at det Tryk, der har kunnet mærkes hiit og her i de foregaaende Aar, har været stærkere denne Gang end nogensinde før. Er det rigtigt, at noget Saadant har begyndt at brede sig i vort Folk, synes jeg dog, at vi maa kunne være enige om at hjælpes ad for at standse det i Tide. Men se vi Spørgsmaalet fra den anden Side, maa vi ogsaa kunne være enige om, at det er heldigt, at en sliq Sag bliver grundig undersøgt. Jeg mener, at, naar vi se Sagen fra vedkommende anklagede Folks Standpunkt, da maa det være ønskeligt for dem, om de kunne blive rensede for, hvad der nu siges om dem. Thi det maa dog virkelig betragtes som en Mlet paa deres Navn, at det siges, at de have benyttet deres overordnede Stilling til at lægge et Tryk paa de Underordnede. Derfor en Mand, der gjør Sliq, vil paastaa, at han er en Frihedsmænd, da have Alle og Enhver Ret til at sige: Det Frihedsfind er kun Mandsveir og Ordsvulder; thi Frihedsfind har kun den, der under Andre den samme Frihed, som han ønsker for sig selv. Det er altsaa en Mlet paa en Mand's Navn, ja, jeg kan gjerne gaa videre og sige, at, hvis det kan bevises, at en Mand har lagt et Tryk paa en Underordnet for at forhindre ham i at stemme, eller for at føre ham bort fra hans Overbevisning, maa han være hjemfalden til enhver retsindig Mand's Foragt. Jeg kan altsaa nok forstaa, at vi om end med større eller mindre Glæde kunne være enige om at faae et saadant Valg grundig undersøgt. Det Andet ere vi derimod uenige om, idet Nogle ville have Valget godkjendt strax, men Andre ville have Godkjendelsen udsat. Jeg siger: sæt nu, at disse Undersøgelser kunde føre til, at det tydelig bevistes, at det Valg, der gik for sig den 3die Januar, ingenlunde er et tro Udtryk for Valgkredsens Mening — og jeg tror, det forholdt sig saaledes — da maatte vi jo have et nyt Valg. Dette kan paa ingen Maade afvises med den Bemærkning, at der var saa stor en Stemmesforskjel, thi der kan være andre og store Grunde, som tale for Omvalget. — Der er kun nogle enkelte Bemærkninger tilbage, som jeg har Lykt til at gjøre, og jeg skal da først henvende mig til den ærede Ordfører (Klein). Den ærede Ordfører har sagt to Gange, at i Klagen siges, at man paa anden, tredje eller fjerde Haand har hørt — (Klein: Fjerde Haand sagde jeg ikke!) ja maaske den fjerde skal falde bort — at der skal have været sendt Bud fra Forvaltere, hvilket han behandlede som løse Paastande, som der intet Hold var i. I den Anledning skal jeg dog bemærke, at jeg kan føre denne Sag til en noget nærmere Haand. Jeg har den fra allerførste Haand, idet en Hus-